

[Glistrup]

skridtspartiets betækningsbidrag. Sådan har det altid været i de 4 år, og det var det, han skulle være begyndt at læse og studere.

Det, det selvfølgelig gælder om, er, at vi, når vi behandler den slags sager, får så godt og konkret et udtryk for helheden som muligt, og jeg vil da kun være glad, hvis hr. Melchior, hr. Arne Bjerregaard og hr. Ellemann-Jensen lavede en opstilling over, hvordan de på grundlag af de foreliggende oplysninger i ministeriet skønner, at tallene ligger, således at vi har det sagligt bedst mulige grundlag for at diskutere dette. Jeg kan kun sige, at i det, fremskridtspartiet har udarbejdet, har vi fulgt ministeren lige så langt, som vi overhovedet har kunnet presse ministeren til at give et svar eller et skøn, og hvor ministeren ikke har været til at presse til det, har vi, simpelt hen for at nå frem til et samlet resultat, skønnet over, hvor meget man må antage at der er smuglet og indført uopdaget. Det er selvfølgelig et skøn, men vi har forsøgt at gøre det så realistisk som muligt og har altså foretaget den kontrolprøve: svarer det så nogenlunde rimeligt til 5,1 millioner menneskers forbrug, med det kendskab vi har til, hvor mange ikke-rygere der er osv., og har ved den kontrolprøve fået resultater, der tyder i retning af, at det er rigtigt nok.

Derfor må vi holde for, at vores tal, som er de eneste, foreløbig lægges til grund, men kom dog med nogle andre tal. Det er jo ikke talpindehuggeri, det her drejer sig om. Hvis man fra hr. Melchior's side kommer til 18 milliarder i stedet for 20 milliarder, o.k., så lad os regne på 18 milliarder, men lad os få konkrete talskøn, så vi har noget præcist at debattere ud fra.

Formanden:

Jeg tror, det er en håbløs opgave at få konkrete tal på noget uopdaget, men nu har hr. Arne Bjerregaard ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Ja, det var bare dette, at hr. Glistrup sagde, at ud fra de gængse oplysninger havde de prøvet på at formulere nogle tal, som de mente var i overensstemmelse med det rigtige. Jeg synes ikke, at nogen kan føle, at de er i overensstemmelse med det rigtige, når de

ganger de oplyste tal med 1.000, fordi det passer ind i krammet.

Ib Christensen (DR):

Denne lille debat afslører den grundighed eller rettere mangel på grundighed, hvormed regeringen og folketinget har behandlet disse alvorlige forslag. For os, der deltog i skatte- og afgiftsudvalgets arbejde, ligger det helt stjerneklart, at fremskridtspartiets repræsentant i hvert fald på et tidspunkt forvekslede millioner med milliarder, og det er jo altså det, der går igen. Jeg synes godt, fremskridtspartiet kunne indrømme, at man har kløkket i det, og man kan undskyldte sig med tidsfaktoren osv. De tal, man opererer med, er simpelt hen grebet ud af den blå luft. Der er intet konkret i dem, og årsagen er allerede antydet af flere.

Jeg vil gerne indlede med nogle generelle betragtninger.

Regeringen har, samtidig med at vi sad i skatte- og afgiftsudvalget og dér på folketingets vegne skulle varetage de egentlige forhandlinger om disse ting, haft korridor-drøftelser med to partier, centrum-demokraterne og det radikale venstre. Skønt ingen af disse to partier stillede synderlig stærke krav, men endog var overordentlig beskedne i deres tanker, således som jeg allerede kunne konstatere ved førstebehandlingen, så lykkedes det ikke at blive enige.

Jeg synes, det i og for sig er bedøvende ligegyldigt, om denne fiasko for et forlig skyldes, at de to partier fik kolde fødder og et indtryk af en mulig større politisk krise og valg til efteråret, eller om det skyldes, at de to regeringspartier havde bundet sig til hinanden og nu ikke var i stand til at flytte et komma, fordi de i forvejen var indbyrdes ravende uenige, som de plejer at være. Det er sådan set ganske ligegyldigt.

De to små partier kan jo nok i dag være glade for, at de ikke kom med i et forlig, men det stod altså klart, at de på et tidspunkt mod nogle ret minimale indrømmelser i forhold til helheden var parat til at acceptere en økonomisk kriseløsning, som ubestridt fører til nye titusinder af arbejdsløse, som energipolitisk – hvad der skulle være begrundelsen for det hele – er yderst tvivlsom, og som er totalt asocial i sin byrdefordeling. Det står klart, at det var de to partier mod meget